

Gi Bolje 945

GAVA fr. ing. C. O. Bolje af Gennäs

1924

Svenska FOLKVISOR OCH FOLKLEKAR

med ett lätt accompagnement

för
Guitarer

STOCKHOLM

Mr. Hirsch

272.



1924
1342

Pr. I. R. B. Co.

Jenny Mandy

N:o 1. Andante.

Folkvisa.
(från Jemtland. 2)

Du gam-la, du fris-ka, du fjell-hö-ga Nord, Du ty-sta, du glä-dje-ri-ka,
Du thronar på min-nen från lorn-sto-ra där, då ä-radt ditt namnflög öf-ver

skö-na! Jag käl-sar dig väna-ste land up-på jord, Din sol, din himmel, di-na engder
jor-den, Jag vet att du är och du blir hvad du var, Ack jag vill lef-va, jag vill dö i

Chör för 4 Mansröster.

grö-na.
nor-den.

Din sol, din him-mel, di-na eng-der grö-na.
Ack jag vill lef-va, jag vill dö i nor-den!

Din
Ack

Hafsfun.

Nº 2. Måttligt fort.

(Från Westergöthland.)



Herr Hit - de - brand har tal - te till sin mo - - - der så, Blå - ser
'En sy - ster ha - de du så fa - - ger och så bälde." Blå - ser



kallt, kallt vä - der i från sjön. "Och ha - de ic - ke jag en
kallt, kallt vä - der i från sjön, "Mer den har Hafsstrunta - git u



sy - ster så bälde." Blå - ser kallt, kallt vä - der ifrån sjön.
ti sitt våld." Blå - ser kallt, kallt vä - der ifrån sjön.

Folkvisa.

(från rikets norra provinser.)

N^o 3, Allegretto.

Och mins du hvad du lof- va- de och mins du hvad du sa- de och när som du
 var uppå ditt a- der- tonde år.^s Du lof- te att du al- drig skulle svi-
 ka, Och ti- katullt så bjur' du till att gö- ra det än- då. Du lof- te att du
 al- drig skulle svi- ka, Och ti- katullt så bjur' du till att gö- ra det än- då.

The musical score consists of four systems, each with a vocal line on a treble clef staff and a piano accompaniment on a grand staff (treble and bass clefs). The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 6/8. The piano accompaniment features a steady eighth-note bass line and chords in the right hand. The vocal line is a simple melody with lyrics in Swedish. The piece concludes with a double bar line.

1³/₄ Allegretto.

Skära. Hufva.

(Ringlek från Blekinge.)

5.

Skä ra skä ra haf - ra! hvem skall haf - ran bin - - da. Det skall all dra
kä - restan mir, hur skall jag ^{hen - ne} _{honom} fin - - na, Jag såg ^{en} _{na} i går af - - ton
I det kla - ra må - ne - sken ^{hon} _{han} tol - vad' mej att kom - - ma Med stor tröjd och
fron - ma: När hvar tar sin så tar jag min så haf - ver ud - da in - - gen.

N^o 5, Något långsamt.

Unga Hillewi.

(från Södermanland.)

Och Riddaren han tal - te till unga Hil - le - wi. "Hur län - ge vill du vän - ta, om
"J' Lemton runda är jag dig vän - ta mä; Och komer du in - te då så
jag bortre - ser nu? Hur län - ge vill du vän - ta, om jag bortre - ser nu." i bland ro - sor.
väntar jag än - då, Och komer du in - te då så väntar jag ändå," i bland ro - sor.

N^o 6, Måttligt fort.

Den öfvergifna

När jag var ett ti - tet barn be - graf - de de min mor; In - te var jag
All - ra mäst så sör - jer jag den vän jag gaf min tro; Långt är him - me -
Fy - ra tan - ga är så här jag vän - tait på min vän; Kommer han till -
Li - ten lå - gel quitt rar up - på ro - sen - de quist. Sor - ge - ti - ga

gammal när de jor - da - de min far. Hvad, skul - te jag in - te sör - - ja!
 - len från jord, långt gick han från sitt ord. Hvad,
 - ba - ka blir det bätt - re i - gen. Hvad,
 sjunger den, som vän - nen sin har mist. Hvad,

Ringlek.
 (Från Skåne)

Allegretto.

Be - hagar un - gersven att ta - ga sig en ^{mö,} ^{dans,} ^{klapp,} ^{kyss.} i - blandde rosor och vi - o - ler.

Ro - ser na små, blommorna blå, allt hvad ditt hjerta då kan för - må, Ro - sor och vi - o - ler.

8. N^o 8, Andante.

Folkvisa.
(från Calmare Län)

De rosor och de bla - - der de gö - ra mig så gla - - der, Helst när som jag gångar mig i
A - djö du hul - da Fa - - der, så och du hulda mo - - der, A - djö du til - ta syster och du

ro - sen - de tund. De rosor och de bla - - der de gö - ra mig så gla - der, Helst när som jag
sockersöta vän. A - djö du hulda Fa - - der, så och du hulda mo - der, A - - djö du til - ta

gångar mig i ro - - sen - de tund. Men kan här - da att det er för -
syster och du socker - - sö - ta vän. Min re - - sa den gäl - ter långt åt

tre - - tar, att jag tar til - la vän - nen i lam - nen en stund.
När - - den och Her - ren u - ti himlen vet om vi träfts mer i - - gen.

Nº 9. Moderato.

Wederyällningen
(från Westergötland och Wernmland.)

Oin al... ta berg och da... lar de vo... re ut... af guld, allt vatten vo... re vändt u... ti vin, allt
Ar det då sannt du sä... ger för mig, du vill bli allra... kä... raste min. Du

samma... vil... te jag dock vä... ga lön din skull, du som är all... ra kä... raste min.
föl... jer mig hem på min kära... laders gård och be... der med ä... ran om mig.

Folkvisa.

Nº 10. Andante.

Jag gick mig ut en af... ton... stund, jag gick mig ner till stran... den, Der
Han la... de hand ut... i min hand; Han sad' med tår på kin... den "Ack

möt... te mig en gos... se ung, Han räck... te mig då han... den: "Du flie... ka huld kvar
dit du vill, dit vill och jag," Och tjutt sjöng af... ton... vin... den; Och må... nan steg så

ska vi hos kvar ska vi bo på den na jord; på des sa jor de tan den.^s
 klar ur skyn; Ur skyn den skred, men han till byn, till byn lopp snabbt som vin den.

1.º M. Andante.

Folkvisa.
(från Gottland.)

Allt un der himmelens lä ste den sit ta stjernor små, allt un der himmelens

lä ste den sit ta stjer nor små. Den vännen som jag äls kat den

kan jag al drig lä! ah

Nº 12. Andantino.

Folkvisa.

Om da gen i mitt ar-be-te är du u-ti mitt sinn. Om nat-terv da jag
sol-ver är du u-ti min dröm, Om mor-gon, da jag vak-nar, hvem
saknar jag väl då? Jag sak-naren-da vännen som är långt här i-från.

Nº 13.

Waltvisa.
(från Dalarna.)

Jag vill gå vall he-la dagen all up-på den långa må-ser, (Wallhorn.)
Da-gen är lång må-ger är svång ti-te la'mor i på-ser.

Folkvisa.

En gång i bredd med mig pres-ten skall frå-ga dig om du vill
Pres-ten tar bo-ken fram, spør-jer oss hvar om an, sen tar han

haf-va din ut-val-da vän. Om du dä svi-ker mig,
rin-gen af rö-da-ste guld. Sät-ter den på din hand,

Tik mye-ke't gör det mig, nog får jag den i-gen som äl-skar mig,
det är ett lästrings-band, då har du blif-vit min ma-ka så luld.

Visa.

N^o 15, Molto Moderato.

p Glädjens blomster i jordens mull, ack visst al - drig gro; *f* Men den of - van för
 Kärlek sjelf ju försät - tig är för ditt hjer - tas ro;

pp sotto voce. hopp och tro, blomstra de e - vigt fri - ska Hör du ej hur andan

p ljutt om dem till hjertat tvi - ska. Hör du ej hur andan ljutt om dem till hjertat tviska. s

No 16, Allegretto.

(ur Wermäländningarne.)

I vil lande skogen jag

vallar min hjord. I vil - lan - de sko - gen jag val - lar min hjord; Han föl - jer mig så huld och

trogen, Han fall - tar mitt ord allt om vän - nen min,

